

Sygnatura akt VI W 117/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Marcin Truchła

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2017 r.

sprawy przeciwko **F. S.**

synowi B. i I. z domu W.

urodzonemu (...) w K.

obwinionemu o to, że

w dniu 30 września 2016 r. około godziny 22:00 we W. spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem marki P. o nr.rej. (...) na skrzyżowaniu ulicy (...) z Placem (...) ruszając do przodu z miejsca zaparkowania, nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego najechał na osobę pieszą, która uniemożliwiła kierującemu odjazd z miejsca. Po zdarzeniu kierujący pojazdem marki P. oddalił się z miejsca. W tym samym miejscu i czasie kierujący pojazdem marki P. naruszył zakaz postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd kierującemu pojazdem marki V. o nr.rej. (...).

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw i art. 90 kw w związku z art. 9 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **F. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (jednego tysiąca) zł;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2016 roku przy dobrych warunkach pogodowych, około godziny 22:00 we W. na skrzyżowaniu ulicy (...) z Placem (...) kierujący pojazdem P. o nr rej. (...) zablokował wyjazd pojazdowi E. S. marki V. (...) o nr rej. (...) zaparkowanemu przy ul. (...). Samochód marki P. blokował wyjazd pokrzywdzonej w ten sposób, że został ustawiony tylnym zderzakiem w odległości około 5 cm od przedniego zderzaka samochodu pokrzywdzonej. Pokrzywdzona wraz z mężem i córką czekała około pół godziny na pojawienie się kierującego pojazdem P., po czym zawiadomiła o zdarzeniu Policję. W trakcie oczekiwania na interwencję funkcjonariuszy Policji, F. S. przyszedł do swojego pojazdu i chciał nim odjechać. Pokrzywdzona chcąc uniemożliwić mu manewr i wymusić na nim oczekiwanie na przyjazd Policji

stała przed maską samochodu obwinionego. W tym czasie mąż pokrzywdzonej M. S. otworzył drzwi od samochodu obwinionego i próbował go zatrzymać. Obwiniony F. S. ruszył swoim pojazdem przez co napierał na stojącą przed nim E. S.. W pewnym momencie zaczął przyspieszać czym doprowadził do odepchnięcia pokrzywdzonej stojącej przed maską samochodu i odrzucenia jej na bok samochodu.

Po krótkim czasie F. S. wrócił na miejsce zdarzenia, w związku z czym pokrzywdzona wraz z mężem i córką z obawy przed obwinionym przemieściła się samochodem na ul. (...) gdzie przyjechał wezwany patrol Policji. Zdarzenie doprowadziło do zniszczenia ubrania pokrzywdzonej oraz boleści nóg na wysokości ud i podudzia.

dowód :

zeznania świadka M. S. - k. 4 akt;

zeznania świadka E. S. - k. 9 akt;

zeznania świadka A. S. (S.) - k. 16 akt;

zapis monitoringu – k. 24-25 akt;

zapis nagrania telefonem komórkowym – k. 26 akt;

notatka urzędowa – k. 2 a kt

F. S. nie był karany sędownie za popełnienie przestępstwa.

dowód : karta karna - k. 41 akt

F. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W dniu 27 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu VI Wydział Karny wydał wyrok nakazowy w niniejszej sprawie przeciwko F. S. i uznał go za winnego dokonania czynu stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i art. 9 § 1 kw i za ten czyn wymierzył obwinionemu grzywnę w kwocie 2000 zł i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę kosztów sądowych w wysokości 250 zł.

dowód : wyrok nakazowy z dnia 27 stycznia 2017 roku sygn. akt VI W 117/17 - k. 47 akt

W dniu 22 lutego 2017 roku do Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu wpłynął sprzeciw F. S. od w/w wyroku, w którym to obwiniony podniósł takie okoliczności jak zniszczenie jego samochodu przez pokrzywdzoną poprzez siadanie na masce samochodu oraz ataki słowne ze strony pokrzywdzonej, a także fakt, iż nie oddalił się z miejsca zdarzenia, a jedynie przestawił samochód czyniąc zadość oczekiwaniom pokrzywdzonej. Obwiniony przyznał, że w dniu zdarzenia naruszył zakaz postoju w miejscu utrudniającym ruch innym pojazdom.

dowód : sprzeciw F. S. od wyroku nakazowego z dnia 27 stycznia 2017 roku sygn. akt VI W 117/17 – k. 50 akt

Podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych stanowiły zeznania świadków – E. S., M. S. oraz A. S., które to zeznania były ze sobą spójne i wzajemnie uzupełniające się. Sąd nie doszukał się w nich żadnych nieścisłości. Tym samym zeznania pokrzywdzonej oraz pozostałych w/w świadków zasługiwały w ocenie Sądu w pełni na przyznanie im waloru wiarygodności. Na ocenę ich zeznań nie miał żadnego wpływu fakt, iż M. S. jest mężem pokrzywdzonej, a A. S. jest jej córką. Fakt ten nie przekreśla bowiem, ich prawości i prawdomówności, a opisany przez nich w sposób stanowczy i precyzyjny przebieg zdarzeń, którego byli świadkami, nie budzi wątpliwości Sądu co do zawinienia F. S..

Sąd czyniąc ustalenia dowodowe oparł się również na zapisie monitoringu obejmującego ul. (...) od ul. (...) oraz ul. (...) przy skrzyżowaniu z ul. (...). Nagrania z monitoringu miejskiego wraz z zapisem nagrania telefonem komórkowym

M. S. czynią bezspornym przebieg zdarzenia przy udziale F. S.. Nagrania te wraz z osobowymi źródłami dowodowymi tworzą spójny obraz przebiegu zdarzenia i w ocenie Sądu dowodzą, że sprawstwo obwinionego jest niewątpliwe.

Zdaniem Sądu okoliczności podniesione w sprzeciwie obwinionego, a głównie fakt iż przyznaje się on do naruszenia zakazu postoju w miejscu utrudniającym ruch innym pojazdom pozwala na wywiedzenie, że przebieg zdarzenia ustalony w oparciu o zeznania świadków i zapis monitoringu został ustalony w sposób prawidłowy.

Zachowaniem swoim F. S. wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw, albowiem kierując pojazdem marki P. o nr rej. (...) ruszając do przodu z miejsca zaparkowania, nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego najechał na pieszą E. S., która uniemożliwiła kierującemu odjechanie z miejsca. F. S. naruszył zakaz postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd kierującemu pojazdem marki V. o nr rej. (...). Tym samym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. We wniosku o ukaranie kwalifikacja prawna czynu oskarżonego uzupełniona została również o art. 90 kw, jednak mając na względzie treść art. 9 § 1 kw oraz charakter wykroczeń spenalizowanych w art. 86 § 1 kw oraz w art. 90 kw, należy stwierdzić, że zachodzi tu eliminacyjny zbieg przepisów. Czyn sprawcy naruszył dwa przepisy ustawy i zastosowanie w tym przypadku znajdzie przepis, który przewiduje karę surowszą, tj. art. 86 § 1 kw.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, rodzaj naruszonych elementarnych zasad ruchu drogowego, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny. Jest ona współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznej jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania. W przekonaniu Sądu przeprowadzone postępowanie, w tym wymierzona oskarżonemu kara uzmysłowi mu potrzebę przestrzegania w przyszłości porządku prawnego.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118 § 1 kpw i przepis art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw. Tym samym Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 100 zł.